

Forfatter: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang (1855-08-06)

Citation: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Zeuthen, Frederik Ludvig Bang (1855-08-06)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)*, Karl Sehønbergs Forlag., s. 25. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-003-shoot-L0022522300030012.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (3. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

*Fra Zeuthen til Laub.
Sorø, 6. August 1855.*

Kjære Otto! Jeg sætter dog Pennen paa Papiret den 6te August, men det bliver vel heller ikke meget mere s. 26idag, blandt andet fordi der er en Søvnighed over mig, da jeg inat laae vaagen, for at vække hele Familien Kl. 2, at den kunde komme afsted til Fyen Kl. 3—4. Jeg sidder saaledes alene (og bliver her alene), men ikke uden nogen Bekymring for dem, da det er bleven en saadan voldsom Storm. Du følger vel i disse Dage med Dagene ifjor. Hvor staaer Alt klart for mig. Interlaken for et Aar siden, ligefra Jomfruens Sneetag om Morgenen til den regnfulde Aften, da vi gik op iseng, efterat have spist med Hollænderen dernede! — — Nu ere vi To da naaede saa langt frem paa Høisletten, vi betraadte for 10 Aar siden, at, begynder det end ikke allerede virkelig at gaae nedad, saa er det dog Tid at berede os til at spore en Dalen, en Aftagen i en eller anden Kraft. Jeg bemærker det undertiden paafaldende i mine rystende Fingre, naar jeg skriver, naar mine Bogstaver næsten blive ligesaa krøllede, som Mynsters vare tilsidst. Idag gaaer det bedre. — —

Morgenen d. 7de. „Til Jord skal Du blive; Af Jorden skal Du igjen opstaae!“ Disse Ord realiseres dog tildeels hver Nat, hver Morgen. Det er Jordens dunkle Naturliv, der i Søvnen tager os, ligesom engang Graven vort Støv. Det er af dette Jordens Liv, vi igjen om Morgenen staae op til Aandens bevidste Liv. Maatte vi nu kun ret staae op! Ja maatte vi, som skulle snart til at gaae nedad, dog først staae ret friske og kraftige op, som ifjor paa Rigi! Jeg nærer, for at blive i Sammenligningen, det Haab, at jeg da, ligesom ifjor, naar jeg gaaer nedad vil faae Mere at see, end medens jeg gik opad og var deroppe. — — Alt aander jo i Eders Liv og i Din Virksomhed og i alle Dine Forhold Fred og s. 27Kjærlighed. Med mig og mine Forhold er det, som Du veed, ikke ganske saaledes. *) — — —